

Släktforskningens grunder

Innan du börjar släktforska har du tagit reda på allt du kan om din släkt, genom att t ex fråga dina föräldrar eller andra släktingar. När du sedan börjar forska skall du alltid starta din forskning med en uppgift som du är riktigt säker på. Annars är det lätt hänt att du börjar forska på en annan släkt än din egen.

Privat skolfoto från Katthammarsvik på Gotland, 1940-tal.

Genom att släkt- eller personforska kan man ta reda på mer om en person eller släkt. När man släktforskar använder man sig till att börja med oftast de olika kyrkböckerna. De vanligaste finns inskannade på SVAR och Arkiv Digital, AD. **SVAR:s digitaliserade material släpps fritt för skolor, universitet och högskolor samt folkbibliotek från den första juli 2014. SVAR och Arkiv Digital finns att tillgå utan kostnad i Landsarkivets läsesal.**

Kyrkböckerna har följande beteckningar:

A Husförhörlängder (från 1895 kallade församlingsböcker)

B Flyttningslängder

C Födelse- och dopböcker

E Lysnings- och vigselböcker

F Död- och begravningsböcker.

Det man behöver hålla reda på är **namnet** på personen och **var och när** han eller hon föddes, vigdes, flyttade, dog och så vidare. Genom att växla mellan födelse- och dopboken (C) och husförhörlängden/församlingsboken(A) kan du följa personerna bakåt i tiden. Ofta kan det vara nödvändigt att även använda andra kyrkböcker. Om personerna flyttar utanför församlingen måste du titta i flyttningslängderna(B).

I husförhörlängden/församlingsboken står det bl.a. antecknat var och när personerna är födda, när de konfirmerar sig, när de gifter sig, om de flyttar, om männen gör sin värnplikt,

om familjemedlemmarna är vaccinerade mot smittkoppor, om någon gör något brottsligt, får ett så kallat oäkta barn, har ett handikapp eller är fattig.

När någon dör kanske du vill se vad dödsorsaken var och måste då titta i död- och begravningsboken (F). Du kan också leta reda på bouppteckningen efter den döde och på detta sätt få reda på vad som fanns i hemmet vid dödsfallet.

För noggranna anteckningar, så att du vet var du har fått uppgifterna ifrån och kan gå tillbaka och kontrollera dem. Det kan vara praktiskt att rita upp ett så kallat släkträd, för att hålla ordning på alla personer. Ett annat sätt kan vara att man skriver ner uppgifterna rörande varje person på ett särskilt blad. Det gäller att ha tålamod, eftersom släktforskning är något av ett detektivarbete.

Lästips: Per Clemensson och Kjell Anderssons bok *Släktforska steg för steg*.